

Budeme uvažovať nad otázkou, ktorá je pre každého z nás životne dôležitá: Ako môžeme získať večný život?

A hľa, nejaký zákonník vstal a pokúšajúc ho povedal: Učiteľu, čo mám urobiť, aby som dedične obdržal večný život? A on mu povedal: Čo je napísané v zákone? Ako čítaš? A on odpovedal a riekol: Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej sily a z celej svojej mysli a svojho blížneho ako samého seba. A Ježiš mu povedal: Dobre si odpovedal, to čiň a budeš žiť.

Lukáš 10:25-28

Zákonníci boli považovaní za odborníkov na židovský zákon, najmä na Mojžišove spisy, konkrétne na prvých päť kníh Biblie. Títo muži študovali, vyučovali, vykladali a odovzdávali Mojžišov zákon ľudu, za čo sa im dostávalo cti a rešpektu zo strany širokej verejnosti. V evanjeliách však nachádzame, že až na niekoľko výnimiek boli zákonníci voči Ježišovi nepriateľskí a často sa ho snažili nachytať kladením ťažkých otázok týkajúcich sa zákona. Aj situácia, ktorú budeme skúmať, popisuje, ako nejaký zákonník položil Ježišovi otázku, aby ho preskúšal. Je škoda, že jeho pohnútky boli také zlé, pretože samotná otázka bola dobrá: „Čo

mám urobiť, aby som dedične obdržal večný život?“

Namiesto priamej odpovede Ježiš požiadal zákonníka, aby si sám odpovedal z Písma, z Mojžišovho zákona. Akým dôležitým ponaučením je to pre nás! Keď chceme poznať pravdu o Bohu a o tom, ako máme žiť naše životy, máme sa vždy obrátiť na Božie slovo. Keď tak urobil dokonca aj dokonalý Boží Syn, my by sme mali konať rovnako namiesto vyjadrovania svojho vlastného názoru alebo odvolávania sa na ľudskú tradíciu či takzvaný „zdravý rozum“. Ako raz povedal Ježiš, keď sa modlil k svojmu Otcovi: „Tvoje slovo je pravda.“ Ak je vždy najlepším všeobecným princípom hľadať odpovede na naše otázky v Božom slove, je to tak najmä vtedy, keď sa zaoberáme takou životnou otázkou, ako je táto: „Čo máme robiť, aby sme dedične obdržali večný život?“

Zákonník teda vedel hneď odpovedať; ved' dokázal citovať priamo z piatej a tretej knihy Mojžišovho zákona. Tu je opäť jeho odpoveď: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej sily a z celej svojej mysli a svojho blížneho ako samého seba.“ Niet pochýb o tom, že táto odpoveď bola správna, pretože to hovorí Ježiš vo verši 28.

Chcem sa zamerať len na prvú časť odpovede, tú časť, ktorá sa týka našej lásky k Bohu. Pripomeňme si, že zákonník sa spýtal Ježiša, čo musí urobiť, aby získal večný život, a tu je odpoveď. Musíme milovať Boha. Ako ho máme milovať? Zo srdca, z duše, zo sily a z mysle. Tieto štyri schopnosti zahŕňajú každú časť našej bytosti a nesmú byť oddelené. Bolo by ťažké analyzovať každé z týchto slov oddelene, ale to, čo má Ježiš v skutočnosti na mysli je, že všetky schopnosti, ktoré nám Boh dal, musia byť zapojené do milovania Boha. Všimnite si však aj to, ako zakaždým Ježiš opakuje slovo „celý“. Máme milovať Boha z CELÉHO svojho srdca, z

CELEJ svojej duše, z CELEJ svojej sily a z CELEJ svojej mysle, skrátka celým naším bytím. Inými slovami, všetko, čím sme, musí byť pohltené neustálym výlevom lásky k Pánovi, nášmu Stvoriteľovi. Všetky naše emócie, všetky naše duchovné túžby, všetky naše skutky, všetky naše myšlienky musia byť zasvätené milovaniu a potešovaniu Boha. Nikdy nesmieme myslieť, hovoriť alebo konať sebecky; nikdy nesmieme urobiť niečo, čo je len trochu v rozpore s jeho zjavenou vôľou; každé pokušenie musí byť okamžite prekonané, každý okamih nášho života máme stráviť s radosťou a vďačnosťou v službe Pánovi. „Dobre si odpovedal“, povedal Ježiš. Čo máš urobiť, aby si obdržal večný život? Máš tak žiť. „To čiň“, povedal, „a budeš žiť.“ Ak miluješ Boha celou svojou bytosťou, získaš večný život.

Stretol som ľudí, ktorí vyhlasovali, že takto milujú Boha, avšak ich životy nepodporili ich tvrdenia. Ja viem, že ja osobne som na milón míľ vzdialený od takého života a dúfam, že to tak cítite aj vy. Ak by sme sa mohli pozrieť do srdc a myslí dokonca aj tých, ktorí sú pokladaní za najsvätejších ľudí, ktorí kedy žili, ani u nich by sme nenašli dokonalosť. Priatelia, odpoveď zákonníka bola správna; problém nespočíval v jeho odpovedi, ale v jeho neschopnosti (a našej neschopnosti) uskutočniť ju (riadiť sa ňou).

Existujú dve možné odpovede na pôvodnú otázku – „Čo musím urobiť, aby som zdedil večný život?“ Jedna odpoveď je „Miluj Boha každou časťou svojej bytosti a svojho blížneho ako seba samého“. Druhá rovnako platná odpoveď je: „Neexistuje absolútne nič, čo by ste mohli urobiť, aby ste zdedili večný život. Nemôžete urobiť nič, pretože máte hriešne srdce, ktoré vás vedie k hriešnym skutkom, hovoreniu hriešnych slov a k hriešnym myšlienkam.“ Ak by sme sa lepšie poznali, nepochybovali by sme o našej neschopnosti milovať Boha, ako to on vyžaduje. Ty a ja nikdy nebudeme milovať Boha tak, ako by sme mali.

Ale ak nemôžeme urobiť nič, aby sme získali večný život, znamená to, že sme všetci stratení? Nie, neznamená, ale znamená to, že naša spása nie je v našich rukách. Pozrite, je jeden muž, ktorý miloval Boha celým svojím srdcom, celou svojou dušou, celou svojou myslou a celou svojou silou, a to je Pán Ježiš Kristus. Vždy miloval svojho Otca celou svojou bytosťou a získal si jeho plný súhlas vo všetkom, čo robil. Ale ako nám to pomôže? Pomáha nám to v tom zmysle, že Ježiš prišiel žiť a zomrieť ako Zástupca za iných. Prišiel, aby získal večný život pre mužov a ženy. Čo robil Ježiš, keď visel na kríži? Znášal ich trest ako ich Zástupca, umieral za ich hriechy. Zaujal ich miesto. Stál som pred Bohom ako odsúdený zločinec pre svoj hriech, ale Ježiš zomrel namiesto mňa na kríži.

Ale bol aj mojím Zástupcom tak, že počas svojho života na zemi ukázal takú dokonalú lásku k Bohu, ktorú som ja nedokázal prejsť. Miloval Otca celým svojím srdcom každú minútu každého dňa a urobil tak namiesto mňa, ako môj Zástupca. Tam, kde som ja žalostne zlyhal, on slávne uspel a urobil to pre mňa. To, že v tejto úlohe uspel, dokazuje jeho vzkriesenie, ktoré ukázalo, že Otec prijal jeho smrť ako Zástupcu.

Ako teda môžeme vy a ja ako jednotliví hriešnici mať úžitok z dokonalého života a zástupnej smrti Pána Ježiša? Tým, že vložíme našu vieru v Zástupcu. Už som povedal, že spasenie a večný život nie sú v našich rukách. Musíme priznať, že sme úplne zlyhali, pretože sme nemilovali Boha tak, ako sme mali, a musíme všetku našu dôveru vložiť v toho, ktorý urobil všetko, v čom sme my zlyhali. Potom nám bude jeho dokonalý život lásky pripísaný, ako keby sme ten život žili my, a jeho smrť za naše hriechy sa bude počítať, ako keby sme ten trest trpeli my. Preto večný život, ktorý si nikdy nemôžeme zaslúžiť svojimi činmi, dostávame ako bezplatný dar od Boha, keď nášho Zástupcu vierou prijmemo do svojho života ako svojho Pána.